

hed, der sidde i Sogneraadene, kan det jo saa nogenlunde gaa; men hvor er Sikkerheden for, at alle disse Betingelser altid ere til Stede, og selv endda er det uheldigt. Jeg har selv Erfaring for, at man kan være bestattet med 4, ja 5 pCt. af sin Indtægt, medens alle andre — hvis Indtægt man bestemte kan opgive saa vel som sin egen — med lignende eller højere Indtægter ere bestattede med 1 à 2 pCt. Man kan paavise dette Forhold saa bestemt, at det ikke kan modsiges af det ærede Sogneraad, men dog finder hverken dette eller det høje Amtsraad nogen Grund til at foretage Forandring". Det er to navngivne Mænd, der have været Sogneraadetsformænd gentagne Gange, og som slutte deres Brev saaledes: „saa vi tør vel uden at synes ubestodne tiltro os at kunne have nogen Mening i denne Sag". Hvorledes det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds kan udtale, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) og jeg ved vor Vædring tilfugte at omforme Formue- og Lejlighedsstaten i Sognekommunerne til en Indtægtsstat, er mig den fuldstændigste Gaade. Der er ikke nogen som helst Anthyding deraf i vort Vædringsforslag, der netop gaar i den modsatte Retning. Saa jeg skulde næsten tro, at det ærede Medlem slet ikke havde læst vort Forslag igennem. Nej, det er den højtærede Minister, der har den Mening, at man en Gang kunde komme til at saa en Formue- og Lejlighedsstat paa Landet efter Reglerne for Indkomstskatten til Staten, men i den Henseende har den ærede Minister rigtignok ogsaa straks mødt meget bestemt Modsigelse fra forskellige Sider. Jeg for mit Vedkommende tror slet ikke, at vi komme derhen og jeg tror egentlig talt heller ikke, at vi bør komme derhen, i alt Fald ikke uden at der blev givet Afgang til, at Formue- og Lejlighedsmomentet kunde blive taget i Betragtning. Jeg mener, at Formue- og Lejlighedsstaten i Sognekommunerne er en Form for Beskatning, for hvilken end lader sig anføre overordentlig meget, men jeg mener tillige, at der intet lader sig anføre til Forjvar for, at Sogneraadene skulde være berettigede til uden nogen som helst Regler fuldstændig vilkaarlig at ligne Folk i Stat, uden at der aabnes dem nogen Afgang til at kunne klage til andre end til en Autoritet som man paa Forhaand maa frakende Evnen til paa tilbørlig Maade at kunne dømmes i den Slags Sager.

Blem: Jeg vil udtale en Tak til den højtærede Indenrigsminister for de velvillige Udtalelser, han fremkom med lige over for

mit Vædringsforslag, idet jeg altsaa kan have Haab om, at man ved 3dje Behandling kan komme til en Overenskomst, saaledes at Forholdeneovre paa Bornholm paa denne Lovs Omraade kunne blive noget rettede. Det kan vel i øvrigt ikke nytte noget, om jeg her vilde indlade mig paa en Bevisførelse med Hensyn til Rigtigheden af, hvad jeg har tilladt mig at anføre. Fuldstændig paavise, hvor store Summer der her er Tale om, kan jeg selvfølgelig ikke. Jeg skal dernæst udtale en Tak til den ærede Ordfører, fordi ogsaa han udtalte sig saa velvillig om den samme Tanke, som jeg sikkert haaber ogsaa vil vinde Udvalgets Tilslutning. Hermed skal jeg da tillade mig at tage Vædringsforslaget under Nr. 2 tilbage, idet jeg saa gaar ud fra, at Sagen til 3dje Behandling vil blive tagen under Overvejelse, saaledes at mulig en ny Vædring kunde komme frem, der kunde vinde saavel den højtærede Ministers som Udvalgets Tilslutning.

Formanden (Sofus Høgsbro): Vædringsforslag Nr. 2 i Udvalgets Betænkning er taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

F. Bojsen: Jeg havde ikke tænkt mig at tage Ordet ved denne Lejlighed, da jeg fuldt ud kan slutte mig til Udvalgets Indstilling og ogsaa til den ærede Ordførers Motivering deraf. Jeg har ved 1ste Behandling tilladt mig at gøre nogle Hensstillinger til Overvejelse angaaende nogle mindre vigtige Vædringer, men naar Udvalget i sin Helhed har ment det rigtigst at slutte sig saa tæt til Regeringsforslaget som muligt, er der vist gode Grunde derfor, og jeg skal derfor slutte mig dertil. Jeg skal blot overfor den højtærede Minister gøre den Bemærkning, at naar hans Lovforslag har fundet en saa nøje Tilslutning her i Tinget, ser jeg ikke rettere, end at der deri maa ligge en Opfordring for den ærede Minister til at værges dette Lovforslag saa varmt og stærkt, som han formaar og ikke være slet saa tilbøjelig til at afvige deraf, som det forekommer mig, at der for lidt siden saa nogen Anthyding af i hans Ord. — Det, der har givet mig Anledning til at tage Ordet, er nogle Udtalelser af det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen), der har citeret tidligere Øtringer af mig som Ordfører for et Udvalg om den personlige Kommuneskat. Det underer mig, at det ærede Medlem har fundet saa stor Tilfredsstillelse ved at citere disse Udtalelser, thi de ville i ingen Henseende passe til hans Tankegang. For det første